

N:o 258.

Af herrar **J. Olofsson** och **S. J. Enander**, i anledning af
*Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för påbörjande
af fullständiga undersökningar rörande den så kallade
inlandsbanan.*

I anledning af Kungl. Maj:ts proposition n:o 48 till innevarande Riksdag angående anslag för påbörjande af fullständiga undersökningar rörande den så kallade inlandsbanan, få undertecknade väcka följande motion.

Behovvet af en inlandsbana genom Norrland har så länge och så kraftigt framhållits såväl inom Riksdagen och hos Kungl. Maj:t som ock öfverallt eljest, hvarhelst man funnit någon blick för alla de stora utvecklingsmöjligheter, som denna kolossala landsdel äger till åtnämnad för hela landet, om dessa möjligheter finge realiseras, att man kunnat förmoda, det Kungl. Maj:t i sin proposition angående inlandsbanan icke, såsom nu skett, lämnat det stora norrländska intresset — som också är hela landets intresse — i det närmaste ur räkningen.

De bestämmande motiven för denna storartade banbyggnad, hvarom nu är fråga, äro väl hufvudsakligen tvegehandade:

- 1.) Militära hänsyn, som hänga samman med hela riksförsvaret och äro af allra största betydelse för riket i dess helhet;
- 2.) Ekonomiskt kulturella hänsyn, hvilka visserligen i första hand hänföra sig till de norrländska länen, men i allt fall äfven för statshushållningen i dess helhet äro af vidtgående betydelse.

Den strategiska betydelse, som med denna bana afses, har ju ofta och med skärpa framhållits från olika håll och äfven från regeringen. Sålunda har chefen för generalstaben nyligen med mycken och öfvertygande styrka anfört skälen för en sådan banas framdragande å linjen Sveg—Ströms vattudal—Näsbergs hållplats å Gellivarebanan. Det har nämligen med all rätt framhållits såsom en trängande nödvändighet att fortast möjligt fullständiga Bodenbefästningarnes stora betydelse för landets försvar, hvilket genom en norrländsk inlandsbana man ju också inom fackkretsar betecknat som en ren nödvändighet, därest de dyrbara anläggningarna i Boden skola kunna blifva effektiva. Det synes alltså vara en inre norrlandsbana, vi först och främst äro i behof af.

Betydelsen af en dylik bana för Norrlands kolonisation, kulturella och ekonomiska lyftning och utveckling ligger själfallet i öppen dag, och att denna betydelse ej blott indirekt, utan direkt i afsevärd grad och i alla afseenden verkar till gagn för landet i sin helhet.

Detta bör inses af hvar och en, som vet, att våra tvenne viktigaste, mest gifvande exportvaror, järn och trä, från just detta Norrland hafva sitt egentliga ursprung.

Att på allt sätt befordra dessa nu nämnda faktorer, både de militära och ekonomiska, är Kungl. Maj:ts och Riksdagens plikt.

Oss förefaller, att så icke sker, då Kungl. Maj:t vill i första hand främja ett banbygge, som börjas så aflägsset från Norrland, att det, med riksfinansernas nuvarande läge, icke kan nå upp till Norrland, som i främsta rummet behöfde banan, förrän inom en långt aflägsen framtid.

Det trängande och brådskande riksförsvarsintresse, hvarom så ofta och stundom med goda skäl ordats, tyckes beklagligen sålunda ha fått träda tillbaka för synpunkter, hvilka måhända gagna privatekonomiska intressen i sydvästra delarna af landet, där kommunikationerna redan förut äro jämförelsevis goda, under det att mycket större intressen blifva tillbakasatta.

Det är för att häfda de nu framhållna synpunkterna på den riks-viktiga frågan, hvilken ej får dragas ned af sekundära hänsyn, vi våga anhålla,

att Riksdagen, med afslag å Kungl. Maj:ts proposition n:o 48 i hvad den afser anslag till undersökningar för en järnväg från bohuslänska kusten till Sveg, ville för verkställande af fullständiga under-

sökningar samt upprättande af plan- och profilritningar jämte kostnadsförslag för en normalspårig järnväg mellan Sveg i Härjedalen och lämplig punkt vid Ströms vattudal i Jämtland med alternativ öster och väster om Storsjön, hvilken bana sedan bör fortsättas till lämplig punkt å Gellivarebanan, bevilja ett anslag af 50,000 kronor att utgå för år 1905, med rätt för Kungl. Maj:t att låta utaf nämnda belopp förskottsvis under innevarande år af tillgängliga medel utanordna 20,000 kronor.

Stockholm den 12 april 1904.

Johan Olofsson.

S. J. Enander.
